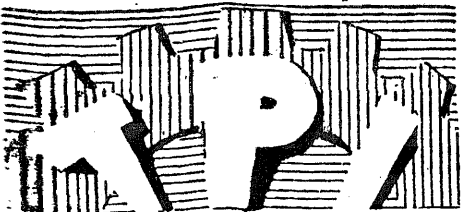

TALLINNA

POLÜTEHNIK

TÄNA LEHES:

- * TÄNA ALGAS KOMSOMOLIKONVERENTS
- * 15. DETSEMBER — ELEKTROONIKUTE PÄEV
- * RÜL-I AUKIRI TPI-S
- * INTERKLUBI — KAHEAASTANE
- * TUNDMATU KORREKTORI MÄLESTUSI
- * REISIMULJEID JUGOSLAAVIAST

XXIII aastakäik TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, ELKNÜ KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄALEKANDJA

Nr. 37 (652)

Reedel, 10. detsembril 1971

TERVITUS ELKNÜ TPI XIX KONVERENTSI DELEGAATIDELE

Konverentsi eel küsitlesime mõningaid TPI komsomolijuhte. Esitasime neile kolm küsimust:

- 1) Kuidas hindad komsomolitööd aruande perioodil nii komitee kui õpperühmade komsomoligruppide tasemel?
- 2) Mida ootad konverentsilt, millised on sinu arvates põhiprobleemid?
- 3) Kuidas hindad komsomolitööd EÜE-s, EÜE probleemid?

MAIT AADNA, TPI komsomolikomitee sekretäri asetäitja:

Läbiviidud tööga võib rahule jääda, aga mitte rohkem. Rühmade on tööpõld lai. Kõige rohkem on selliseid rühmi, kus midagi ikka tehakse. Leidub ka väga passiivseid. Praegu on olukord tunduvalt paranenud laupäevakute läbiviimisel — on täiesti normaalne, kui kohale tuleb arvestatust 100 inimest rohkem. Alguses olid abinõud administratiivsed, praegu aga pole nende järele enam sellist vajadust, väike käsk peab ikka taga olema. Tundub, et õppe-sektor on viimasel ajal leidnud oma tööle õige suuna.

Konverentsil pöörame põhitähelepanu õppetöö küsimustele ja omavalitsuse probleemidele. EÜE-s on nõrgaks küljeks poliitkasvatustöö organiseerimine.

OLEG KOSLOV, TPI komsomolikomitee välissuhete sektori liige:

Komitee töö on kõrgsfäärides hea, sidemed teaduskonna büroodega on tugevad, töö rühmade kipub aga muutuma formaalseks (see on rohkem teaduskonna büroode asi).

Minu arvates peaks konverents lahendama järgmised probleemid:

- a) uue kaadri kasvatamine,
- b) juhtimise parandamine,
- c) informatsiooni ülalt alla liikumise parandamine,
- d) leninliku arvustuse vormide täiustamine kõrgema kooli tingimustes.

Loodan, et konverents annab palju uut informatsiooni kõikidele delegaatidele.

EÜE-s tuleb tähelepanu pöörata komissaride valikule, täiustada poliitkasvatustöö vorme. Nõrk on side kõrgemate koolide komsomoliorganisatsioonide ja maleva vahel.

ANNES ANDRESSON, TPI komsomolikomitee ideoloogia sektori juhataja:

Tundub, et aktiivseid tegelasi, kes tahavad tööd teha, on, kuid erinevates teaduskondades on neid erinev arv. Paistab, et mõjub erinev õppekoormus teaduskondades. Häirib see, et teatud liidrid — kes on komitees — on teaduskonnale «0». Vaatamata suurele töökoormusele peaksid nad siiski huvi tundma ka teaduskonna probleemide vastu.

Konverentsilt ootan vähem kirjeldusi, rohkem analüüsi ja ettepanekuid. Loodan, et uus komitee suudab paremini organiseerida informatsiooni liikumist ülalt alla. Loodan, et lä-

hevad edasi sidemed vabariigi kõrgemate koolide vahel.

Põhilisteks probleemideks oleksid minu arvates: a) omavalitsus (kõik ei saa valitseda, keegi peab tööd ka tegema), b) tuleks tõhustada poliitkasvatustööd nii kõrgemas koolis kui ka EÜE-s.

MIHAIL KLEMENT, TPI komsomolikomitee sekretäri asetäitja:

Komitee ja õpperühmade komsomoligruppide koostöoga olen rahul, kuid sellel alal annab veel palju ära teha. Võib-olla usaldame liiga vähe rühmadele teha; näiteks kui on vaja organiseerida mingi suur üritus ja selleks on vaja palju inimesi, võiks selle anda rühmale. Seniste kogemuste järgi on see printsip ennast õigustanud.

Komitee sektoritest hindan paremaks elu-olu sektori juures asuva ühiskondlike tööde staabi tegevust, samuti välissuhete sektori tööd. Ülejäänutel tuleb oma tööd parandada ja ka nimetatutel on veel palju võimalusi oma töö parandamiseks.

Konverentsi põhiprobleemideks peaksid olema:

- * komitee õppepoliitika muutmine (tuleks täpselt ära jagada kohustused komsomoli ja teiste organisatsioonide vahel),
 - * omavalitsuse probleemid (eriti ühiselamu),
 - * valida hästi aktiiv igal tasemel, suurendada teda arvuliselt ja hästi välja õpetada.
- EÜE-es tuleks tõsta ajutiste komsomoliorganisatsioonide osa. Poliitkasvatustöö peaks olema kõrgel tasemel, aga ei ole. Komissari peaks valimise asemel määrama.

REIN ERME, TPI komsomolikomitee sekretär:

Komsomolikomitee sektoritest on saavutanud kõige suuremat edu elu-olu sektori ühiskondlike tööde staap ja välissuhete sektor. Paranema on hakanud õppe-sektori tegevus. Kaugeltki kõikidest puudustest pole aga üle saadud. Põhjalikuma vastuse sellele küsimusele peaks andma konverents.

Õpperühmi on instituudis üle 200, eks peaaegu sama palju võiks olla ka hinnanguid. Üldiselt aga annaks tegevust õpperühma tasemel vast kõige rohkem parandada. Otsustav osa selles kuulub eelkõige üliõpilastele-kommunistlikele noortele endile, väga palju sõltub ka koostööst rühmajuhendaja ja kateedriga.

Kõigepealt aruande perioodi tegevuse asjalikku arutelu, häid ideid edaspidiseks tegevuseks ja uue komitee õnnestunud valikut. Põhiprobleemid: õppe- ja kasvatustöö parandamine, omavalitsuse järjekindlam rakendamine, koostöö parandamine teiste ühiskondlike organisat-

sioonide ja administratsiooniga. EÜE tegevus laienes ja arenes käesoleval aastal tunduvalt. Sellega peaks igas suhtes sammu pidama ka EÜE ajutiste komsomoliorganisatsioonide töö. TPI seisukohast pakub huvi mitte ainult ehitusteaduskonna tudengite erialane rakendamine EÜE-s. Koos Kesksaabiga peaksime selles suhtes tulevaks aastaks suutma üht-teist ära teha.

TÖNU KAARELSON, TPI komsomolikomitee välissuhete sektori juhataja:

Kahjuks esineb ebaühtlane tööjaotus komsomolikomitee ja õpperühmade komsomoligruppide vahel. Komsomolitöö kipub jääma komsomolikomitee ja teaduskondade büroode tasemele. Tuleks paljude ürituste organiseerimisel jõuda ka rühmade tasemele, s.t. tuleks parandada informatsiooni liikumist ülalt alla ja anda mõningaid üritusi rühmadele läbi viia.

Mida annab teha välisvahetuse valdkonnas?

Õpperühmas tuleks läbi arutada välismaale sõitja kandidatuur ning positiivse lahenduse korral oleks õpperühm see, kes annab välismaale sõitjale iseloomustus-soovituse.

Konverents peaks tõuke andma järgmiste probleemide lahendamiseks:

- a) omavalitsuse probleemid (eriti ühiselamutes, kus administratsioon kipub ignoreerima majanõukogusid;
- b) komsomolitöö probleemide lahendamine eri tasapindadel (komitee, teaduskonna büroo, õpperühma komsomoligrupp).

EÜE suhtes sooviks koostöö edasist paranemist Kesksaabi ja TPI komsomolikomitee vahel neis küsimustes, mis puu-

duvad TPI tudengite osavõttu EÜE-s:

AGO POHLAK, TPI komsomolikomitee elu-olu sektori juhataja:

Komsomolikomitee tegutses hästi, kuid oli mõningaid puudujääke töös rühmadega. Tunduvalt tõusis üliõpilaste osa ühiskondlikes töödes. Hea laupäevakute kordamine näitab tudengite tõsist suhtumist püstitatud ülesannetesse.

Konverentsil tuleb hoolega läbi arutada küsimused, mis puudutavad üliõpilaste heaolu paranemist: ühiselamute probleem, uus stipendiumite määramise kord, etc.

Ehitusmaleva suhtes võiks ära märkida, et on vaja rohkem läbi viia poliitõppusi, kusjuures loenguid tuleb korraldada rühma liikmete endi poolt. Kasulikud oleks ka diskussioonid poliitilistel, kasvatuslikel ja muudel teemadel.

Meie komsomoli deviisiks paku- kun välja:

«ÜHISKONDLIK KOHUSTUS IGALE KOMNOORELE!»

Küsisime ka mõningatelt teaduskondade komsomolijuhtidelt: kuidas nemad hindavad tööd aruande perioodil, ja mida tuleks paremini teha.

ALEKSANDER PLOTKIN, Ehitusteaduskonna komsomoli büroo liige:

Komsomolitöös on mõned puudused: vähe tähelepanu pööratakse vaba aja kultuursele veetmisele. Puudulik on kontakt eesti ja vene gruppide vahel ühiste ürituste läbiviimi-

sel. Passiivseid üliõpilasi on rohkem kui aktiivseid. EÜE-st ehituse mehed laialdaselt osa võtta ei saa (v. a. meistrid). Komsomoli põhiülesandeks on õppe- ja teaduskonna paranemise eest võitlemine, internatsionaalse kasvatustöö arendamine, ühiskonnateaduste seminaridest aktiivse osavõtu tagamine.

MOISSEI JANKELEVITŠ, Mehaanikateaduskonna büroo sekretär:

Komsomolikomitee töö võiks tunduvalt parem olla. Bürood võiksid rohkem tähelepanu pöörata tööle rühmade. Meie teaduskonna komnoored on sama passiivsed kui teisedki.

Et olukorda parandada, võiks: a) pöörata rohkem tähelepanu õpperühmade komsomoliorganisatsioonidele ja b) luua otsene kontakt rühmade ja dekanatide vahel. Asi on selles, et kõik läbirääkimised rühmade ja õppealaprofedeekaanide vahel käivad büroo kaudu. Suur osatähtsus on ka rühma komsorgidel.

HEINO KROON, Majandus-teaduskonna büroo sekretär:

Mina õpperühmades läbiviidud tööga rahul ei ole. Komsomolikomitee tööd ei kritiseeri. Jagan seisukohti sm. Jankelevitšiga.

VLADIMIR ARU, Ehitusteaduskonna büroo sekretär:

Töös on head ja halba. Orgtöö gruppides on nõrgem, kuigi Ehitus lööb kaasa kõikides TPI üritustes. Loodan, et konverentsil valitakse komiteesse aktiivsed seltsimehed. Tahaks rohkem initsiatiivi rühmade tasemel, peaks tõusma rühma osatähtsus stipendiumide määramisel. Tuleb arendada koostööd ametiühinguga.

TWENTY — FIFTH ANNIVERSARY OF THE INTERNATIONAL UNION OF STUDENTS

ТАЛЛИННСКОМУ ПОЛИТЕХНИЧЕСКОМУ ИНИЦИАТИВНОМУ ОБЩЕСТВУ ЗА ЗАСЛУЖИВАННОЕ РАБОТНИЧЕСТВО В ИНТЕРЕСАХ СТУДЕНТОВ

FOR MERITORIOUS WORK IN THE INTERESTS OF STUDENTS

AN FOR AN OUTSTANDING CONTRIBUTION TO THE ACTIVITIES OF THE IUS

GENERAL SECRETARY OF THE IUS: FATHI EL FADL

PRESIDENT OF THE IUS: DUSHAN ULČAK

SEoses RÜL'I 25. AASTAPÄEVAGA AUTASUSTATI MEIE INSTITUUTI RAHVUSVAHELISE ÜLIÕPILASTE LIIDU AUKIRJAGA.

I N T E R K L U B I

I K E E S M Ä R K

INTERKLUBI ÜLESANDEKS ON:

TPI-d külastavate välisdelegatsioonide vastuvõtu organiseerimine, meie linna ja instituudi elu tutvustamine. Interklubi organiseerib TPI-st väljasõitvate üliõpilasgruppide ettevalmistamist.

Teisest küljest väga tähtis ja möödapääsematu on muidugi klubi sisene töö, s. o. IK liikmete ettevalmistamine kultuurprogrammide läbiviimiseks, siia alla kuuluvad Tallinna aaloo uurimine, kehtekursused, välismaa noorsoo- ja üliõpilasprobleemide tundmaõppimine jne.

O. KOSLOV

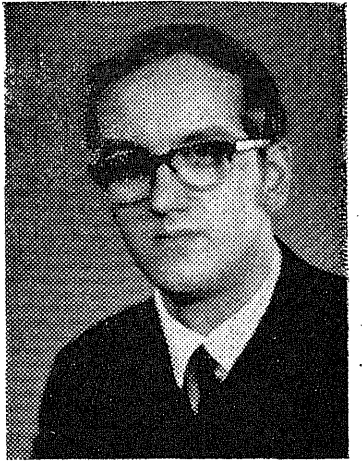
INTERKLUBI EESMÄRK:

1. Eelkõige tugevdada side-meid NSVL kõrgemate koolidega, pidades silmas sidemete kvaliteedi tõstmist.

2. Luua uusi sidemeid nende NSVL kõrgemate koolidega, milledega meil veel sidemed puuduvad, kui vajadus sidemete järgi oleks vajalik.

3. Meie instituudi siseselt kõige tähtsam on kaasa aidata:

- proletaarse internatsionalismi printsiipide süvendamisele,
- üliõpilaste silmaringi laiendamisele,
- solidaarsustunde arendamine kõigi progressiivsete üliõpilaste vahel.

ANDRES LEPIK

Interklubi asepresident ja finantsminister, Interklubi esindaja TPI Pressiklubis

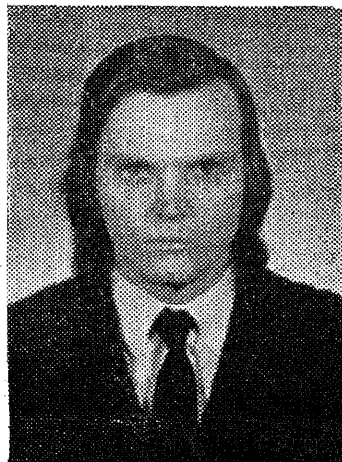
E. RIDAMÄE,
Interklubi pressiminister

Eelkõige huvitavaid kohtumisi nii kodu kui ka välismaiste üliõpilastega, sellega seoses uusi sõpru. On ju palju vahet, kas ühe või teise maa kohta midagi lugeda või piltidelt näha, või siis tuleb see teadasaamine omavahelises vestluses.

Kui ma enne Interklubisse astumist võisin end nimetada poliitiliselt passiivseks (ja la keskmine naistudeng), siis nüüd on lihtsalt vajadus kas või minimaalsel määral huvituda maailma poliitilisest elust. Ja muidugi olen ma palju sellest teada saanud, mida ma veel ei teadnud ning isegi rohkem sellist, mida ma teada pean saama ja õppima, s. t. veel ei tea.

V. KURI,
Interklubi kultuuriminister

Olen leidnud keskkonna, mis sunnib end kursis hoidma poliitiliste nii ka majandusküsimustega, on tõstnud huvi võõrkeelte õppimise vastu. Olen õpinud võitlema visa järjekindlusega mulle esitatud ko-

O. KOSLOV,
Interklubi president

Ärgu kedagi viigu eksiteele Interklubi väline särav keht, sest eelkõige toimub klubis ikkagi töö. Minule on klubis viibimine andnud kuhjaga meeldivaid kohtumisi, suurel hulgal organisatsioonilise töö kogemusi. On olnud kohtumisi noortega peaaegu kõikidelt kontinentidelt (väljaarvatud Austraalia). Kõik see kohustab panust tegema klubi töösse, s. o. iga klubi liikme oskuste ja võimete rakendamist kontsentreeritult meie ühise ürituse nimel.

T. KAARELSON,
ELKNÜ TPI välissektori juhataja

Interklubi on mulle andnud:
— organiseerimisoskust,
— kogemusi ja oskusi inimestega suhtlemisel,
— uusi tutvavaid ja sõpru,
— meeldivaid kohtumisi,
— võimalust näha elu ka välismaal.

ESIMENE INTERKLUBI
PRESIDENT T. KUUSK
ULJANOVSKIS

A. PIHLAK,
Interklubi haldusminister
Olen tegutsenud klubis selle loomisest alates. Kahtlemata oli töö klubis huvitav ja kasulik. Eks ka siin kehti nn. ekvivalentsuse printsiip (A. P.) — kui palju suudad pakkuda klubile, samal määral saad ka klubilt. Organiseerimisoskuse arendamine, omavaheline läbisaamine, kohtumised NSV Liidu ning välismaa üliõpilastega. See on aidanud mõnegi väära seisukoha ja arvamise paigutada õigesse kohta.

hustuste täitmise eest ja olen leidnud palju sõpru nii meie kui ka välismaa kõrgematest koolidest. Tänu meie klubis läbiviidud loengute ja ekskursioonide sarjale olen enda jaoks uuesti avastanud Tallinna, eriti vcr.alinna.

kindlustades seega endale ettevõtte firma stipendiumi, misjuures pärast lõpetamist on ta kohustatud töötama antud ettevõttes-firmas stipendiumisaamise aastad korrutatud kahega. Jugoslaavia tudeng on üldiselt palju käinud ja näinud inimest. Nii näiteks istusime ühes lauas just äsja Soomest automaatselt naasnud tudengitega.

Tudengid olid huvitatud sm. Brežnevi sel ajal eelseisvast

mikatkendid laagri eksisteerimisest. Praegu kõrgub laagri kohal võimas monument — elu õis, mis kujutab endast raudbetoonist ja terasest valmistatud tuubi sarnast lille.

Zagreb, Horvaatia pealinn, võttis meid vastu reklaamide neontuledele säras. Pärast majutamist üliõpilashotellis ei raatsinud keegi jääda toa 4 seinavahele. Tagasi vaadates tundub, et öine Zagreb oma reklaamtuledega ja vaateaken-

des asuvas Kumrovec'i külas sündis 1892. aastal Jugoslaavia SFV praegune president marssal Jossif Broz (kodaniku nimega). See piirkond on maa jõukaim ja looduslikult eriti kaunis. Tito kasvas üles suure perekonnas, ühtekokku sündis vanematel 15 last, nendest jäi elama 8. Praegu on avatud Tito sünnimaja turistidele külastamiseks. Eriti jäi meelde maja lihtne sisustus ja selle ümbruse maaliline loodus.

Meile jätsid kõige sügavama mulje kauguses sinavad mäetipud, rohetavad karjamaad ning juba kollaseks tõmbunud maispõllud mägede jalamitel.

Pärast Zagrebit võtsime suuna Aabria mere poole. Teel sinna peatusime Plitvice järvede ääres. Neid loetakse Euroopa huvitavamateks. Nende 16 järjestikku ja erikõrgustel asuvate järvede vesi on erilise sinakasroheline värvusega, mis on tingitud neis elavatest mikroorganismidest. Järvede vahel on palju koskesid, kusjuures kõige suurem kose langus on 78 m. Ülemise ja alumise järve äärde on rajatud rahvuspargid. Meid põhjamaalasi vaimustas ka kõige enam see vee ja pilvitu sinise taeva kokkukulamine, sest kõik oli selge ja kirkas nagu värvilisel fotol.

(Lõpp 4. lk.)

JUGOSLAAVIA — TURISMIMAA

Käesoleva aasta 31. augustist 14. septembrini viibis Jugoslaavia SFV-s «Sputniku» turismigrupp. Grupi 35 liikme hulgas olid TPI Interklubist Mati Vaarmann ja allakirjutanu. 30. augustil kell 19.20 tuli meil Tsopi raudteejaamas kellad 2 tundi tagasi keerata — oiime jõudnud Ungari Rahvavabariigi territooriumile. Kuna sõit kulges läbi Budapesti, oli võimalik kahe tunni jooksul, mis rong peatus jaamas, heita pilk sellele kaunile linnale. Eriti tore oli see, et need Ungari tudengid, kellele mina Tallinna näitasin nende NSV Liidus viibimise ajal, olid meil jaamas va tas täis tahtet teha kõ'k, et 1,5—2 tunni jooksul Budapestist kas või selline pilt anda, et tekiiks soov kunagi sinna tagasi tulla. See neil tõesti õnnestus.

Belgradi, serbia keeles Beograd, mis tähendab valget linna, jõudsime 31. augusti hommikul. Jaamast peatuspaika sõites tegi giid meile linna välkekskursiooni. Linnapildis torkas silma autode rohkus. Giidi sõnade järgi pidi see olema linnas suur probleem, autode rohkus suvekuudel on muidugi tingitud turismist. Arhitektuur on mitmekesine, uutes rajoonides kõrguvad 20 korruselised klaasist ja betoonist kõrghooned.

Sama päeva õhtul oli meie grupil kohtumine Belgradi üliõpilastega, nimelt meie õõbisme Belgradi ülikooli pensionaadis. See kujunes üle ootuste pikaks. Ve tütest koorus välja, et kohalik tudeng peab olema küllaltki iseseisev ja hakkaja. See väljendub selles, et ta peab juba enne ülikooli astumist valima oma tulevasele haridusele vastava töökoha.

visiidist nende maale ja ütlesid lootvat, et see visiit soodustab meie maade vaheliste suhete edasist arenemist.

Jugoslaaviale on väga iseloomulik suvel endale kõikvõimalike töödega raha teeniv tudeng. Nagu meie seletas giid, töötavad seal liikluse reguleerijatena ainult tudengid, nii poisid kui tüdrukud. Igal tänavanurgal oli valges mundris sauaga tudengireguleerija, kusjuures igal neist oli rinnal märke võõrkeelte valdamise kohta.

Järgneva 14 päeva jooksul oli meie käsutuses Itaalia autobuss OM ja giid. Läbisime Jugoslaavia territooriumil ca 2500 km.

Algas sõit Zagrebi poole. Teel sinna külastasime endist Jase-novaci koondualaagrit, mis oma dokumentaalse materjali ja väljapanekutega jättis väga süngi mulje. Seda süvendasid eriti kõige lõpuks näidatud fil-

Reedel, 10. detsembril 1971
Nr. 37 (652)

Niisugune ongi elektroonik

(ülevalde elektroonikute ankeetides)

Elektroonikuks on tulnud õppima koolilapsi Eestimaa mitmest paigast. Enamus (60%) on Tallinnast, ülejäänud aga küll Valgast ja Tõrvast, Ahjast ja Puhjast, Keilast ja Kehrast, Pärnust, Viljandist, Haapsalust, Kingissepast, Orissaarest ja mujalt. Eesti kaart saaks elektroonikute kodukohtadest üsna kirju.

1966-st aastast tänaseni on TPI-s tööstuselektroonika eriala (0612) lõpetanud päevases õppevormis 86 meest ja 23 naist, õhtuses osakonnas 5 meest ja 3 naist. Kokku teeb see 147 lõpetajat, kusjuures ligikaudu iga 4 mehe kohta tuleb 1 naine.

Õhtuses osakonnas on õppinud tegelikult rohkem tütarlapsi, kuid nähtavasti pole nad suutnud vastu panna õppimispingele, mistõttu on õppimise enneaegselt katkestanud.

Lõpetanute ankeetidest selgub, et valitud erialaga ollakse rahul. Ainult üks elektroonik eitab eriala ja viis on vastanud veidi ettevaatlikumalt, et nad on peaaegu rahul. Selline üldine positiivne hoiak eriala suhtes on tunnustuseks ka kateedri tööle, näidates erialaõpetuse õiget suunilust ja otstarbekat sisu. Muidugi on aga sellise rahulolu aluseks eeskätt lõpetanute endi tööku ja huvi.

Samal ajal töökohaga on elektroonik hoopis vähem rahul. 40% vastustest on osaliselt või täiesti eitav. Seega peaaegu pooled lõpetanutest ei tunne oma tööst rahuldust! Selline suur rahulolematuse protsent on tõsine signaal, mis väärrib omaette uurimist. Võimalik, et edasipüüdlis isik ei saagi rahul olla oma tööalase seisundiga, aga võib-olla peitub viga ka töös endas. Et tegemist pole ainult materiaalse küljega näitab kasvõi seegi, et suurimat rahulolematust ilmutas kõige kõrgema palgaga elektroonik, kes samal ajal on erialaga väga rahul (!?). Ainult ühes vastuses eitati nii eriala kui ka töökohta.

Töökohtade «geograafia» on lai. Elektroonikuid töötab nii teaduslikes asutustes kui ka tootmises. Töökohad paiknevad enamasti Tallinnas, aga ka Tartus, Valgas, Võrus jm. Väljaspool vabariiki töötab vähemasti 1 elektroonik Moskvas

Töökohtade nimistust leiame TRÜ, EPA, TPI, TA Kübernetika ja Termoring Elektrofüüsika Instituudid, TUPTI ja Silikaatbetooni TU Instituudi, H. Pöögelmanni nimelise ja M. I. Kalinini nimelise Elektrotehnikatehase, Mõöduriistade tehase, Energeetika ja Elektrifitseerimise peavalitsuse, «Eesti

Projekti» ja «Tööstusprojekti», TV ja ER, mitmed arvutuskeskused, Klaverivabrik, «Norma», Harju Rajooni Põllumajandusvalitsuse, sideasutusi, KEK-i, Sise- ja Kaitseministeeriumi jt. Nõudmine igatahes ületab pakkumise. Elektroonikud peavad neis asutustes nii väikeid kui ka suuri ameteid. Enamus töötab vaneminseneridena, esineb aga ka grupijuhte ja osakonnajuhatajaid, kaks peainseneri ja kolm ülemat.

Elektroonikute töötasu on 95...227 rubla, ühel tootmises koos preemiaga koguni 288 rubla. Kahesajaseid on vähemalt

Järg 4. leheküljel!

Kateedri juhataja O. Pikkov (paremal) ja assistent Ü. Niine.

KROONIKA

TPI Rektori käskkirjaga 12. juulist 1962. a. likvideeriti üledelektrotehnika kateeder ning selle baasil moodustati alates 1. septembrist 1962. a. elektrimasinate kateeder ja tööstuselektroonika kateeder.

1966. a. kevadel lõpetas TPI esimene lend elektroonikuid. Käesolevaks ajaks on lõpetanute arv tõusnud 147-ni.

1967. a. sügisel kolis kateeder Mustamäele.

Lepingulise uurimistööga hakati kateedris tegelema 1966. a. sügisel, kui sõlmiti 30 000 rbl leping Tallinna Mõöduriistade Tehasega.

1969. a. avaldati kateedri töötajate poolt trükkis 3 teaduslikku tööd, 1970. a. — 18.

1970. a. veebruaris nimetati kateeder ümber elektroonika kateedriks.

Alates 1965. aastast on 15. detsember elektroonikute päev

Elektroonikapäeva algatasid II lennu elektroonikud

Esimene kokkutulek toimus restoranis «Pirita», osavõtjaid oli saja ringis

Elektroonikute õhtu on muutunud traditsiooniks

Sellel aastal toimub juba seitsmes elektroonikute kokkutulek, mis lõpeb teatavasti seal, kust ta alguse sai

Esmärgiks on teostada ka elektroonikute välispäev, mis oleks väga hea nähe elektroonikute elus.

TOIMETUSE POSTIST

Nimedest, vigadest, informatsioonist ja muust ehk tudeng, ära häbene!

Küsisin kord ühelt oma sõbralt, missugust üliõpilastele peab ta parimaks Eestis. Mõtlemata vastas ta, et muidugi EPA oma. Tahestahmata pidin nõustuma ja nentima, et küllap peitub asja tuum selles, et tulevased põllumajandustöötajad on osanud elu sisse puhuda kirjanduslikule omaloomingule, probleemikäsitlus lehes on aktuaalne, kriitikanooledki suunatud nii, et nad tudengkonna huve kaitseksid, ning mis «PA»-le eriti iseloomulik on: informatsiooni tõsus.

«Aga kuidas,» küsite teie, lugejad, «see on ju kõikide massikommunikatsiooni vahendite ülesanne ja eesmärki, kas siis keegi meelega valet publitseerib?»

Ei, meelega pole valeinformatsiooni küll keegi lehte pannud, selles võime kindlad olla, alati leidub ka vastutustundetu toimetaja asetäitjad, korrektoreid, ladujaid, koristajaid ja teisi, kelle kaela tehtud vead saab alati ajada. Peale seda ilmub kusagil tagumisel leheküljel paarirealine õiendus, kus toimetuse viisakalt vabandab tehtud vea (vigade) eest, ja asi nagu oleks kombes. Lugejate meelest kaob peagi ka valesti laotud täht ja kõike ümbritseb hämar unustusehõlm.

Ning olgugi, et ma ka niisugust sündmuste käiku loomulikuks ei pea, tuleb lugeda ta siiski paratamatuks. Pahatihti juhtub aga nii, et loed lehest kõikvõimalikku ilmset valet ja keegi ei mõtlegi vabandada. On tõsiselt kahju, et viimasel ajal käivad samad sõnad ka «Tallinna Polütehniku» (edaspidi «TP») kohta. Aga see, kui mingit tähtsast üritusest, näiteks üliõpilaspäevadest Tallinnas, lastakse kirjutada inimesel, kes ise pole kohalgi viibinud, ajab lihtsalt marru. Või kuidas tei-

siti põhjendada artiklite «Kus olid tomatid?» («TP» nr. 36) ja «Отчего я оглох на одно ухо?» («TP» nr. 35) avaldamist?

Näiteks kirjutab sm. Leinapaju, et züris oli viktooriin koos sm. Peremehega ja Fominõhhiiga. (Totter, eks?) Jättes kõrval selle grammatilise vea, loeme edasi, et see kolmik olevat avastanud, et kõrgemat intellekti omavad ehitajad, keda siis autasustatud üpris suure tordiga. Viibisin ka ise tol päeval RÜL-i 25. aastapäevale pühendatud õhtul ja jälgisin hooliga lavatõimun. Mingit intellekti kindlakstegemise võistlust, mille eest oleks ehitajaid autasustatud tordiga, ei pannud tähele. Mõtlesin ja mõtlesin kõnesolevat artiklit lugedes ja läksin lõpuks siis keemiataaduskonna komsomolisekretäri G. Urbi jutule, kes ka ise RÜL-i 25. aastapäevale pühendatud võistluse võitnud keemiataaduskonna võistkonda kuulus. Tema sõnade kohaselt maitses neile suur 5-kilone tort hästi ja ka rändauhind viktooriini võitjale «Mõtlevad varesed» pidi keemikute käes olema.

On tõesti kahju, et sm-d V. Leinapaju ja M. M. ei leidnud niipalju aega, et ise kohale tulla ja oma silmaga veenduda, kuidas asjalood tegelikult kulgesid, sest vaatamata äärmiselt halvale organiseerimisele ja õhtu sellisele juhtimisele, mis kuhugi ei kõlvanud, jääd üritusega siiski rahule. Ma vist ei paku üle, öeldes, et peale keemiataaduskonna rahva ootavad (vähemalt südames) sm. Leinapaju õiendust ka majandusteaduskonna ansambli poisid, sest selline eelarvamuste külvamine, nagu artikli autor seda teeb toetudes kellegi A. Laursoni sõnadele (kes ei kuulu nimetatud ansambelisse) on vähemalt «TP» veergudel kohatu. Mis puutub

muidugi ansambli materiaalsesse varustamisesse, siis siin on V. Leinapajul ja M. M.-l tuline õigus.

Oleksid sääraseid artiklid harv üksiknähtus, ei tasuks sellest üldse juttu teha. Aga kus sa sellega! «TP»-s nr. 36 väidab artikli «Uued hooned — uueks aastaks» autor sm. Kikisaar end olevat vestelnud TPI peaneergeetik Agu Urmasega. Küll ma otsisin ja otsisin tagajärjetult sm. Urmast ja ei leidnudki, sest peaneergeetikuks on meil hoopis sm. U. Agu. Tahaksin juhtida nii kõnesolnud artikli kirjutaja, kui ka paljude teiste tähelepanu sellele, et sõna eesnimi liide ees — ei tähenda muud midagi, kui et ta eespool perekonnanime kirjutatakse. Ainult eriti ametlikes dokumentides, kus on vajalik säilitada nime tähestikulist järjekorda, lubatakse kirjutada perekonnanime ettepoole, pannes selle järele tingimata koma. Sm. Kikisaar, kas ma ei tohiks Teid paluda, et Te vabalt, kui aega leiate, lõõte lahti grammatikaõpiku? Meie suurool pole teab kui suur, võrreldes seda üksikõik millise teise kõrgema õppeasutusega Nõukogude Liidus. Seepärast oleks loomulik, kui me kirjutame vähemalt oma tudengite nimed õigesti, sest nimevõtte vassimine räägib ainult lohakusest ja tähelepanu ning elementaarse viisakuse puudumisest inimeste vastu. Ega asjata öelda vana-sõna «narri meest, aga mitte mehe mütsi» kõrval ka «narri meest, aga mitte mehe nime».

Ma ei unusta kunagi, kuidas minu neljateistkümnendaastane õetütar oli tükk aega pahane mu peale, kuna ma ei teadnud, kes mängib ansambli «The Beatles» bassi.

Seda kummali-em on, kui «TP» trükkib artiklis «Tiivad, tiivad...» pop-grupi «Vant-

orel» bassimängija nimeks A. Raud. Võin kinnitada, et sellise nimega meest pole nimetatud ansambli ridades küll kunagi olnud. On aga tore ja lõbus Saaremaa poiss Ants Rand, kes oma jämedahäälelisel kitarril musitseerides on paljude kuulajate südamed võitnud.

Ma arvan, et toodud näidetest tõestub veenvalt, et paljudki on «TP»-u juures mööda lastud ja seda kindlamini tuleb tehtud viga tunnustada. Vaatamata öeldule ei taha ma siiski möönda, et «TP» oleks halb leht. Ei, kaugelt mitte, sest ainult tegijail juhtub mõndagi. Kui me suuname alati kogu oma tähelepanu asjadele, mida oleme valesti teinud, muutub paremaks ka meie leht. Löögem siis veel aktiivsemalt

Vastuseks P. Raamile

Ülaltoodud kirja leidis ajalehe toimetuse ühel heal päeval oma postkastist. Kuna see oli nn. lugeja kiri, mis toimetusele sellel õppeaastal oli saanud, otsustasime, selle avaldada, arvatades, et see pakub huvi ka teistele lehelugejatele. Kriitikat arutas toimetuse oma koosolekul ja pressiklubi loomingulisel sümposionil. Kõik arutelust osavõtjad märkisid ära lehelugeja P. Raami erudeeritust, suurt huvi meie ajalehe vastu ja ... tendentslikkust.

Toimetuse ja pressiklubi oleks oodanud ajalehe sügavamalt analüüsi, milleks autoril kahtlemata võimeid on, mis oleks toimetuse tööle märksa rohkem kasuks tulnud.

Tunnistanud kriitika õigeaks, arvame:

1. «Põllumajanduse Akadeemia» populaarsus üliõpilaste hulgas pole saavutatud korrektoore, ladujate, koristajate etc. jõupingutustest trükkivigade likvideerimisel, vaid on eelkõige EPA üliõpilaste endi aktiivse kaasalöömise pärast. See on just see, mida meie lehe toimetuse püüab saavutada.

kaasa selle tegemisel, et pärast vanad malevlased ei saaks öelda; miks EÜE probleemidest kirjutavad «rebased»; miks ühiselamus kirjutavad need, kes seal pole elanudki; miks muusikast kirjutavad need kel kuulmistki pole, aga mitte muusikaspetsialistid. Ühesõnaga, miks artiklite autoriteks on need inimesed, kellele see kõige vähem sobilik on.

Kuid eks pakkumine määrab ära ka loetava materjali kvaliteedi. Igast asjast on võimalik igal lugejal paremini teha. Tudeng, ära häbene!

Austusega P. RAAM, kelle esimese artikli ilmumisest ajakirjanduses on juba pisut üle kümne aasta möödas, kuid kes nii vana ehk polegi, et Teile kaastööd teha ei võiks.

2. Oleks meeldiv kui keegi juhataks meie kätte kvalifitseeritud heliloojate ja muusikateadlaste kaadri TPI tudengite seas. Seniks kui sellist kättejhatamist ei ole, oleme ise otsinud artiklite autoreid, ja meie töö resultaadid on kõigile ajalehe veergudel näha.

3. Ajalehe omaloomingust on viimase kuu jooksul avaldanud «kriminulli» «Lendas sohva Mustamäelt», «Prrr», «O. Rootsile», Paul Oja tõlked vene keelest jne.

4. Arusaamatuks jääb P. Raami viimane lause: «Igast asjast on võimalik igal lugejal paremini teha!»

Edasist koostööd oodates lugupidamisega

Ajalehe toimetuse ja pressiklubi.

POLYTEHNIK 3

Reedel, 10. detsembril 1971 Nr. 37 (652)

Niisugune ongi elektroonik

(Algus 2. lk.)

11, alla sajaseid vähemasti 2. Viiesajaseid, nagu mõnel muul alal Eestimaal, pole ühtki. Keskmine töötasu meestel on 153 rbl., naistel 116 rbl. ja keskmisel elektroonikul 148 rbl.

Keskmisses sissetulekus elektrooniku ühe perekonnaliikme kohta on suuremaid erinevusi. Arvud kõiguvad siin 40 ja 250 vahel. «Kõrgemate näitajatega» on ilmselt vallalised. Perekonna keskmine sissetulek inimese kohta on 99 rbl. Sellise näitaja taga ei peitu kahjuks mitte ametialane tublidus, vaid hoopis vastupidi — tõsine puudus, mis vajab kiiret likvideerimist. Nimelt, kui uurida elektroonikute abiellumust ja laste arvu, siis selgub, et olukord on masendav. Elektroonikutest abielus on 65%. Murettekitav on elektroonikute järelkasv. Lapsi on kolme mehe peale 2 ja naistel kolme peale üksainuke. Ühelgi ei ole lapsi rohkem kui kaks. Poegi ja tütreid on peaaegu ühepalju.

Elektrooniku korteriolud üldkokkuvõttes pole kiita. Ühiselamutes elab 15%, vanemate juures või kaasiüriliselena 39%, oma korteris 44% ja oma majas 1 elektroonik.

Keskmisses ruutmeetrite arvuks ühe elaniku kohta tuleb ühiselamutes 6,1, vanemate juures 8,3 ja oma korteris 12. Seda viimast arvu aitab kõrgel hoida üks poissmees, kelle kohta me peale elamispinna (40 m²) muid andmeid ei avalda. Eelnevast on ühtlasi selgesti näha et ikka õige on ütlus «oma tuba oma luba».

Ühiskondlikus tegevuses elektroonik eriti aktiivne ei ole. Võimalik et vooruslikust tagasihoidlikkusest on jätud väiksemad ühiskondlikud kohustused märkimata. Tähtsamatest võiks nimetada Tallinna Tehnikaprogressi Rahvavalikooli rektoraadi liiget, Tartu Akadeemilise Meeskoori esimehe asetäitjat, H. Põõgelmanni nim. Elektrotehnikatehase kvalifikatsioonikomisjoni esimeest. Paljud töötavad A. S. Popovi nim. TTÜ algorganisatsioonide juhatustes.

Elektroonik oli, on (ja jääb) kõvaks allveeuujaks. Üks elektroonik üksipäini on juba 6 aastat järjest Eesti meister, 5-kordne Euroopameister (maailmameistrivõistlusi ei peeta veel), kahekordne Nõukogude Liidu absoluutne meister jne. Tänavu võitis ta kõik kuldmedalid Nõukogude Liidu meistri-

võistlustel. Peale tema tuntakse veel elektroonikust malemeistrit, veepallureid, atleetvõimlejad jt.

Eraelus on elektrooniku huvidering vägagi lai. Kõikide harrastuste üleslugemine pole ruumipuudusel lihtsalt võimalik. Väga paljud tegelevad fotograafia ja amatöörfilmiga. Arvukalt on esindatud mitut liiki sport ja kehakultuur (olgu terviseks), kirjandus ja muusika. Esinevad aga ka sellised hobid nagu aiatöö ja sofistika, käsitöö (tiltarlaste seas) ja maalikunst, seelik ja ajalugu, kosmos (tõeolust äärmiselt lai tegevusväli), kaktused ja koorilaul jt. Ühe elektrooniku hobiks praegu on korrespondents kodumaaga. Üks täitsamees märgib, et on rahul erialaga ja harrastuseks on pits ja tops (või oli see nüüd tips ja tops).

Mitu elektroonikut harib ennast edasi mitmesugustes aspirantuurivormides ja täienduskursustel, õpib ise ja õpetab teisi keskeri- ja kõrgemates õppeasutustes.

Riiklike preemiade kohta teatas üks elektroonik, et seda pole talle antud.

Elektrooniku keeleoskus on nõrk. Peale emakeele tunneb suurem osa veel vene ja natuke kas inglise või saksa keelt. «Inglasi» on seejuures umbes poole rohkem kui «sakslasi». Ainult 1 elektroonik oskab nii inglise kui ka saksa keelt. Lisaks eelmistele osatakse veel vaid soome ja ukraina keelt.

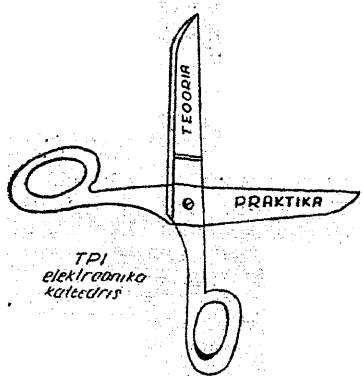
Elektrooniku liikuvust iseloomustab mõningal määral isiklik liiklusevahend, välisreiside arv ja koht.

Osutub et elektroonikutest võiks saada kopsaka toetuse meelekiratsema kippuvale jalgrattaspordile. Jalgrattal sõidab ringi iga viies elektroonik. Lisaks sellele on elektroonikutel veel 1 sääreväristaja, mõned mootorrattad (isegi külgorviga) ja motorollerid ning 4,5 autot. Mitte just palju 147 inimese veoks.

Väliskomanderingus on elektroonik käinud SDV-s, Rootsis, Tšehhoslovakkias ja Mongoolias. Isiklikes asjades või turistina veel USA-s, Kanadas, Ungaris jne.

Ja lõpuks — mis kasu on ankeedist?

Võib vastata, et on täiesti konkreetne kasu. Ankeet arendab vastajas julgust, täpsust, osavust, avalikku olekut jpm. Lisaks sellele õnnestus ankeedi abil avastada veel üks elektroonik. Meie arvates pidi olema lõpetanud 146 elektroonikut, aga ankeetidest tuli välja, et on 147. Vaat mis kasu on ankeetidest! Vaatleja (I. Tergem)

Teadus on parim kaasaegne viis üksikisikute uudishimu rahuldamiseks riigi kulul.

L. A. Artsimovitch

Mida kaugemal on eksperiment teooriast, seda lähemal on ta Nobeli preemia.

F. Joliot-Curie

Matemaatika on see, millega tegelevad Gauss, Tšebšev ja mina.

A. A. Markov

«Leidub inimesi, kes iialgi ei eksi, sest nad midagi ei soovi teha.»

GOETHE

«Eksimused, mis sisalduvad kas või natuke tõtt, on kõige ohtlikumad.»

A. SMITH

«Heal sõduril peab olema ranitsas marssalikepp... Aga häda, kui selle leiab sealt kapral.»

G. LAUB

«Mis inimesed harilikult saatuseks nimetavad, on enam-jaolt nende eneste rumalad tembud!»

SCHOPENHAUER

«Pessimist ei tee iial suud lahti, olles juba ette kindel, et tal lauluhäält pole, optimist aga jätkab laulmist ka siis, kui ta laul on juba lauldud.»

«Teooria on see, kui midagi ei klapi, kuid igaüks võib öelda, miks. Praktika on see, kui kõik läheb nagu vaja, aga keegi ei tea, miks.»

«Väga hea, kui sõnad tulevad südamest, aga pole halb, kui nad enne seda läbivad pead.»

Eruseersant Anderson oli Faraday'le suurepäraseks abilliseks: ta valmistas ette aparatuuri, teostas mõõtmisi ja demonstreeris hiilgavaid katseid suure teadlase avalikel loenguil. Faraday hindas oma assistenti väga kõrgelt. Anderson soovust, kuigi armastas oma šeffi, ei suhtunud temasse kuigi lugupidavalt.

«Mina teen ära kogu töö,» rääkis ta, «tema samal ajal aga ainult lobiseb!»

Ameerika kosmonaut Neil Armstrong, kes astus 21. juulil 1969. a. kuu pinnale, ei aimanudki, et esimene samm kuul tegi ta varanduse omanikuks, mis oli pärandatud Prantsusmaal 1891. aastal. Keegi rikka töösturi lesk, kes väga armastas Jules Verne'i seiklusromaane, pärandas kogu oma 100 000 frangise varanduse Prantsusmaa Teaduste Akadeemiale. Vastavalt testamendile peab akadeemia selle raha üle andma «inimesele, kes kunagi esimesena astub mingile taevakehale, peale planeedi Marssi».

TPI a/ü. komiteel (A-IV-105) ära anda 2 tuusikut Moskva turismibaasi 10. päevaks alates 31. detsembrist 1971. a. kuni 9. jaanuarini 1972. a. Hind 45 rbl.

JUGOSLAAVIA — TURISMIMAA

(Algus 3. lk.)

Meie reisi Mekkaks osutus Cirkvenica — väike suvitussalv linnake Aadria mere ääres Jugoslaavia põhjapoolses osas. Vaatamata septembrikuule oli meil soov ja võimalus võtta päikeselt ja merelt veel viimane and sel aastal. Juba esimene rannapäeva õhtul mõnel kipitas selg päikesest ja silmad soolasest mereveest, ikkagi merevees 5–6 korda soolasem kui Balti meres. Cirkvenicas oli veel kord võimalus veenduda Jugoslaavia ilusast loodusest, ega asjata ei ole Jugoslaavia turistide maa. Linnades oli peaaegu kõikide Euroopa maade esindajad. Hämmastav vabaõhu ja terrasside ja kohvikute rohkus, nende orkestrite meisterlik mäng. Meelde jäävaks oli praamiga sõit Krk'i saarele, kus parajasti toimus kohalik usupüha. Usupüha sarnanes tavalisele rahvapüha nendele mõistele.

Kuna Crikvenica on suvituskohd, on seal igati hoolitsetud õhute sisustamise eest, rohkem kõmu tekitavaks oli miss «Si-

rena 71» valimise õhtu. Kolmeks kaunimaks naiseks osutusid jugoslaavlane, austerlanna ja sakslanna.

11. septembril hakkasime pürgima Alpide poole — põhja. Tore ja judinaid tekitav oli sõit mööda kõrget Aadria mere kallast Riekasse ja Opatijasse. Esimene on kuulus sadamalinn, teine on tuntud oma laulufestivealide ja hotellide rohkuse poolest.

5 tuhandelise põhianalikkonnaga linnas on 48 suurt hotelli. Itaalia piirist ca 50 km kaugusel asuvad Postojna koopad, millest kirjeldust anda on väga raske. Olles maa all 90 m sügavuses on umbes 10 km ulatuses võimalik veenduda ja kogeda, milleks küll loodus võimaline on. Erineva suurusega ja värvusega stalaktiitide ja

stalaktiitide keskel tundsid ennast nagu muinasjutu maa ilmas.

Bohinj mägiuurordis nägim Alpide ilu ja võlu. Bohinj's läks sõit tagasi Belgradi. Ekspeditsioonist mööda linna ja meelde palju ilusaid hooneid eriti kauni arhitektuuriga ol Prantsuse saatkonna hoone. Lähemal ajal hakatakse ehitama uut saatkonna hoonet k NSVL-le.

Kogu reisi kohta vast ni palju, et kellel on võimalik Jugoslaaviasse tasuta küll sõita. Selles väikeses artiklis on rask võib olla haarvalt kirjutada, e tekiks tuline soov Jugoslaaviasse sõita.

Raja HANSULO
INTERKLUBI liig
TT-91

KALLID MARJU JA URMAS!
KIBE! KIBE! KIBE!
JOUDU JA JAKSU
ALGAVAL UHISEL ELUTEEL!

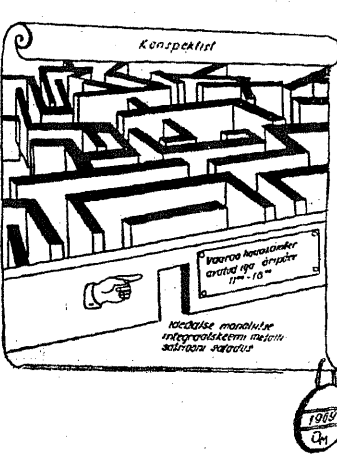
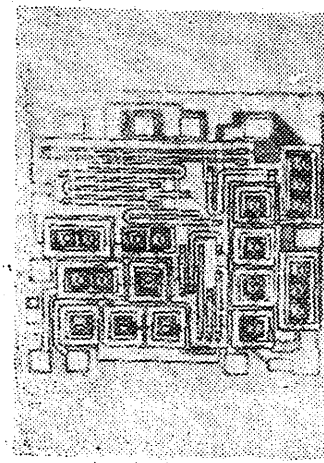
Rühmakaaslased

TPI trüki- ja kirjastusosakonna väljaandel ilmus:

L. Kanne. Toodangu plaani täitmist mõjutavate tegurite analüüs. Tallinn, 1971, 64 lk., 800 eks., 8 kop.
M. Randveer, K. Kulli. Loenguid sotsialismi poliitilisest ökonomiast. III. Tallinn, 1971, 48 lk., 1000 eks., 8 kop.
Diplomandi meelespea. Tallinn,

1971, 28 lk., 500 eks., 3 kop.
A. Ruuvet. Raamatupidamisarvestuse žurnaalorderisüsteem. Tallinn, 1971, 176 lk., 500 eks., 33 kop.
Õppemetoodika küsimusi VIII. Tallinn, 1971, 132 lk., 500 eks., 20 kop.
Kuidas õppida? Tallinn, 1971,

44 lk., 500 eks., 7 kop.
R. Eek. Elastisus- ja plastsus õpetuse ülesanded. Tallinn, 1971 80 lk., 300 eks., 14 kop.
Э. Кижериль. Основы техники безопасности. Tallinn, 1971, 36 lk., 500 eks., 6 kop.
P. Мозберг. Материаловедение V. Tallinn, 1971, 216 lk., 600 eks., 38 kop.
P. Мозберг. Программированные руководства к лабораторным работам по курсу «Технология металлов». Tallinn 1971, 108 lk., 800 eks., 18 kop.
Теплоэнергетика. Сборник статей XI. А-302. Tallinn, 1971, 88 lk., 400 eks., 44 kop.
Сборник статей по химии и химической технологии XXVII. А-303. Tallinn, 1971, 112 lk., 350 eks., 53 kop.
Энергетические системы. Сборник статей IV. А-305. Tallinn, 1971, 88 lk., 400 eks., 45 kop.
Сборник статей по машиностроению VII. А1306. Tallinn, 1971, 120 lk., 400 eks., 60 kop.
Сборник статей по санитарной технике VII. А-309. Tallinn, 1971, 156 lk., 350 eks., 80 kop.

Vasakul: Hübridse integraalarvuti skeem kristallil, mille mõõtmed on 1,5x1,5 mm

KINOÕHTU...

...toimub seekord TPI Matkaklubi mägilaste korraldusel. Aeg: 16. detsembril kell 19.

Koht: TPI aula.

Sissepääs: Vaba kõigile.

Kavas: Dokumentaalfilmid mägedest, sealse looduse ilust ja võimsusest, mägiatkamisest ja alpinismist.

Pärast filme tutvustatakse Tallinna Turismiklubi mägiatkakooli tegevust. Kes sooviks ise viibida kõrgmägedes, saavad endid registreerida mägiatkakooli uue koosseisu kuulajajaks (loengud algavad jaanuaris ja toimuvad üle nädala kolmapäeva-õhtuti).

Suvel ootab kooli läbiteinuid Kaukaasia!

A. OLLI

25. novembril k. a. toimus TPI aulas ansambli «Baltika» kontsert. Kontserdi organiseerijad paluvad TPI rahva ees vabandust, kuna see üritus hästi välja ei kukkunud. Juhtunu kompenseerimiseks on 1972. a. alguses kavas korraldada samas tasuta korduskontsert.

ÜIENDUS.

Meie ajalehe eelmisesse numbris V. Leinapaju artiklisse: «Kus olid tomatid?» on autori süü läbi tekkinud mitu eksitavat viga. Neljanda lõigu kaheksas rida lugeda järgmiselt: «...soovitas E. Laur (mitte A. Laurson) paar kilo tomateid kaasa võtta...», teise lõigu kuuendas reas asendada sõna «ehitajad» sõnaga «keemikud». 3-ndal leheküljel esimeses veerus 17-ndal real altpoolt luges tuleb «...Rolent Wood...» asemel lugeda Robert Vood.

SVETA ja MAIE, vabandame teie eest!

Vast. toimetaja kt. V. VOLT

«Tallinnskij politehniki». Orskogo politehnitseskogo institutiga partkoma, rektorata, komiteta LKSMЭ и профкома Tallinniga.

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn.

Pikk t. 40/42.

MB-11515

Tellimise nr. 3410